

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ๒๕๖๓

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗๕ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๖๒๖,๙๐๓ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด ๖๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๓๖๙,๘๙๗ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด ๖๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑๓๒,๖๑๔ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด ๗๓ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๐๒๒,๕๒๔ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

- ๒.๑.๑ หนอนเจาะลำต้น พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๑๙ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๖ ไร่)
- ๒.๑.๒ หนอนเจาะผล พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๘๔ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๘๓ ไร่)
- ๒.๑.๓ ไรแดง พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๑๗ ไร่ พื้นที่ลดลง ๘ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๕ ไร่)
- ๒.๑.๔ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๖๒ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๕ ไร่)
- ๒.๑.๕ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๑๖๔ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๖๖ ไร่)
- ๒.๑.๖ เพลี้ยไก่แจ้ พบการระบาดในพื้นที่ ๙ จังหวัด จำนวน ๙๘๗ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๖ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๗๑ ไร่)
- ๒.๑.๗ โรครากเน่าโคนเน่า พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๓,๙๕๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓,๙๕๐ ไร่)
- ๒.๑.๘ โรคใบจุดสำหรับ่าย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๗ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔ ไร่)

๒.๒ ศัตรูมังคุด

- ๒.๒.๑ หนอนกินใบ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๒๑ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๖ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕ ไร่)
- ๒.๒.๒ หนอนชอนใบ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๒๘ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒๒ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖ ไร่)
- ๒.๒.๓ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๗๒๓ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๙๙ ไร่)
- ๒.๒.๔ ไรแดง พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๖๔ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕๘ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖ ไร่)
- ๒.๒.๕ โรคใบจุด พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๖๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒๙ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๓๑ ไร่)

๒.๓ ศัตรูเงาะ

๒.๓.๑ หนอนกินช่อดอก พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๓๒ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓.๒ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๒๔ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๐ ไร่)

๒.๓.๓ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๓๓ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๖ ไร่)

๒.๓.๔ โรคใบจุดสาหร่าย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๒ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓.๕ โรคขอบใบแห้ง พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๘ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓๖ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๔ ไร่)

๒.๔ ศัตรูลำไย

๒.๔.๑ มวนลำไย ไม่พบการระบาด พื้นที่ระบาดลดลง ๑ ไร่

๒.๔.๒ เพลี้ยแป้ง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง จำนวน ๓ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๔.๓ เพลี้ยหอย พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๓ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๔.๔ โรคพุ่มไม้กวาด พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๒๑ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๐ ไร่)

๓. การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่าย แจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่ายในพื้นที่และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่าย

๓.๑.๒ หนอนเจาะลำต้นทุเรียน แนะนำให้สังเกตรอยแผลจากการวางไข่ และร่องรอยการทำลาย เก็บไข่และตัวหนอนไปทำลายเพื่อตัดวงจรการระบาด ทำการกำจัดตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาว โดยใช้แสงไฟส่องในช่วงเวลา ๑๙.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. หรือใช้ตาข่ายตาถี่พันหลุมๆ รอบต้นเพื่อดักจับตัวเต็มวัยยามทำลายทิ้ง สำหรับพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงชนิดดูดซึม เช่น อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อะเซตามิพริด 20% เอสพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไทอะมิโทแซม 25% ดับบลิวจี อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นอัตรา ๕ ลิตรต่อต้น พ่นให้ชุ่มเฉพาะบริเวณลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑๔ วัน หรืออาจต้องพ่นสารทุกๆ ๓ เดือน

๓.๑.๓ หนอนเจาะผลทุเรียน สำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงทุเรียนเริ่มออกดอก เมื่อทุเรียนอยู่ระยะพัฒนาของผลให้ตรวจดูตามผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอนให้ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บมาเผาไฟหรือฝัง ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กาบมะพร้าวหรือกิ่งไม้กั้นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าทำลาย หลบอาศัย เมื่อผลทุเรียนมีอายุ ๖ สัปดาห์ การห่อผลด้วยถุงพลาสติกสีขาวขุ่นเจาะรูที่บริเวณขอบล่าง เพื่อให้หยดน้ำระบายออกจะช่วยลดความเสียหายได้ อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน *Apanteles* sp. เมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลง แนะนำให้ใช้สารเคมี ได้แก่ แลมบ์ดาไซฮาโลทริน (คาราเต้ 5% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคลอร์ไพริฟอส (ลอร์สแบน 40% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน (พอสซ์ 20% อีซี) อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๓.๑.๔ **เพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไก่อแจ้** หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพ็ลี่ยแบ่งและเพ็ลี่ยไก่อแจ้หลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยส์ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไก่อแจ้จะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าซุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา ๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไก่อแจ้เคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและการเข้าทำลายของเพ็ลี่ยแบ่งได้

๓.๑.๕ **เพ็ลี่ยไฟ** หากพบเพ็ลี่ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ ๑ ตัวต่อ ๔ ดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรถูกพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพ็ลี่ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๖ **ไรแดง** หมั่นสำรวจสถานการณ์ไรแดงและศัตรูธรรมชาติ โดยสำรวจ ๑๐% ของต้นทั้งหมด ๗ วันต่อครั้ง หากพบไรแดงที่ยังมีชีวิต ๕ ตัวต่อใบ และใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อต้น ถือว่าใบถูกทำลายให้ดำเนินการ ควบคุมโดยใช้ระบบน้ำเหวี่ยงหรือเครื่องพ่นน้ำ ๑ - ๒ ชั่วโมงต่อวัน ให้ใบทุเรียนเปียกโชกทั่วทรงพุ่ม เพื่อลดปริมาณไรแดงในช่วงฤดูแล้งให้อยู่ในระดับต่ำ (วิธีนี้จะช่วยเพิ่มความชื้นให้กับศัตรูธรรมชาติให้สามารถดำรงชีวิตอยู่และเพิ่มปริมาณสูงขึ้นในช่วงแล้ง ซึ่งจะควบคุมประชากรของไรแดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากพบการระบาดรุนแรงให้ใช้สารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการใช้ควบคุมปริมาณไรแดงแอฟริกันในสวนทุเรียน ได้แก่ โพรพาร์โกต์ 30% WP อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออามีทราซ 20% EC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือเฮกซีโทอะซอกซ์ 2% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทั้งต้น โดยเฉพาะบริเวณยอดเมื่อพบไรแดงระบาดพ่นน้ำตามความจำเป็น และงดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว ๑๔ วัน ไม่ควรใช้สารเคมีชนิดเดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน ควรมีการสลับชนิดเพื่อป้องกันไรแดงเกิดความต้านทาน

๓.๒ การควบคุมศัตรูมัจจุ

๓.๒.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของหนอนชอนใบอย่างสม่ำเสมอ โดยให้สังเกตดูที่ใต้ใบมัจจุ จะพบรอยทางยาวเป็นเส้นสีขาว เนื่องจากการทำลายของหนอนชอนใบ หากพบหนอนกัดกินใบอ่อนเข้าทำลายประมาณ ๓๐% ของยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% ดับบลิวพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบการระบาดในระยะแตกใบอ่อน ให้พ่น ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑๐ วัน

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรถูกพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพ็ลี่ยแบ่ง และเพ็ลี่ยไฟในระยะที่มัจจุออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมัจจุมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๒.๓ หากสำรวจพบอาการใบจุดประมาณ ๑๐% ของจำนวนยอด ควรพ่นด้วยสารเคมีคาร์เบนดาซิม 50% ดับบลิวพี อัตรา ๑๐ - ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ควรพ่นทุกต้นที่เริ่มแตกใบยอด

๓.๓ การควบคุมศัตรูเงาะ

๓.๓.๑ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมีกพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มั่งคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมั่งคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๓.๒ หมั่นสำรวจช่อดอกเงาะหากพบทางสีน้ำตาลให้แกะดูแล้วจับตัวหนอนมาทำลาย ถ้ามีหนอนระบาดมากให้พ่นด้วยสารเคมีโมโนโครโทพอส หรือ เมธาไมโดพอสให้ทั่ว แต่ในช่วงดอกบานไม่ควรฉีดพ่นด้วยสารเคมีดังกล่าว

๓.๔ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๔.๑ ตัดแต่งกิ่งลำไยไม่ให้ต้นหนาจนเกินไป จนเป็นที่หลบซ่อน และพักอาศัยของมวนลำไยตัวเต็มวัย จับตัวเต็มวัย ตัวอ่อน และไข่ไปทำลาย ถ้าพบระบาดปริมาณมากใช้ยาฆ่าแมลง เช่น โมโนโครโทพอส พ่นในอัตรา ๒๐ ซีซี ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือยาฆ่าแมลงคาร์บาริล อัตรา ๔๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเมษายน ช่วงเวลาที่ลำไยกำลังเกิดช่อดอกและติดผล ซึ่งช่วงดังกล่าว จะพบทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย สำหรับยาฆ่าแมลงพวกคาร์บาริลจะใช้ได้ผลดีในระยะที่แมลง เป็นตัวอ่อนในวัย ๑ - ๒ เท่านั้น ถ้าพ่นในวัยอื่นจะไม่ได้ผล

๓.๔.๒ หากพบต้นลำไยที่เป็นโรคพุ่มไม้กวาดให้ตัดกิ่งลำไยที่เป็นโรคพุ่มไม้กวาด นำออกไปทิ้งนอกแปลงแล้วเผาทำลายในทันที และพ่นต้นลำไยด้วยสารป้องกันกำจัดโร เช่น โรโรพาทาโกด์ ๓๐% ดับบลิวพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือกำมะถันผง 80% ดับบลิวพี อัตรา ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารอะมิทราซ 20% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และให้พ่นสารป้องกันกำจัดโรซ้ำอีกครั้งเมื่อต้นลำไยแทงยอดใหม่ ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารฆ่าไรในช่วงที่มีแดดจัด เพราะอาจทำให้ใบอ่อนไหม้ได้

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม้ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเหนือ

- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยไก่แจ้ และเพลี้ยไฟ
- ลำไย ได้แก่ มวนลำไย และโรคพุ่มไม้กวาด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยแป้ง และไรแดง
- มังคุด ได้แก่ หนอนชอนใบ เพลี้ยไฟ และโรคใบจุด
- ลำไย ได้แก่ มวนลำไย และเพลี้ยแป้ง

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

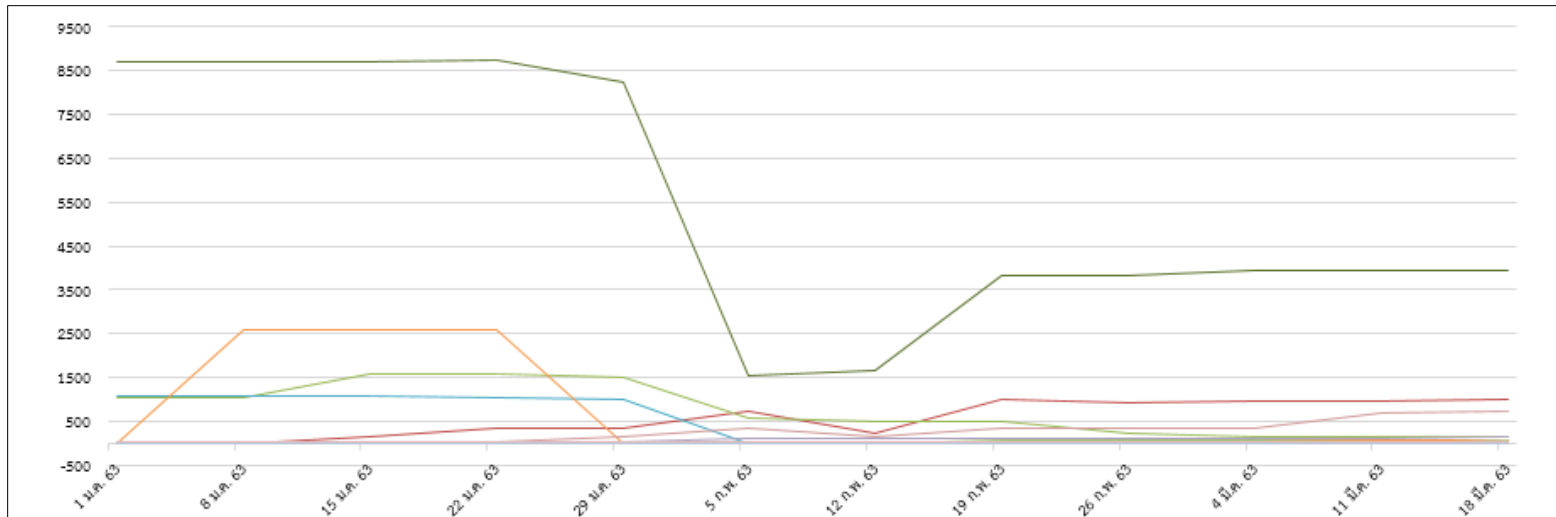
- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยไฟ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ได้แก่ หนอนชอนใบ เพลี้ยไฟ และไรแดง
- เงาะ ได้แก่ หนอนกินใบ และเพลี้ยแป้ง

ภาคตะวันออก

- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยไฟ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ได้แก่ หนอนชอนใบ เพลี้ยไฟ และไรแดง
- เงาะ ได้แก่ หนอนกินใบ และเพลี้ยแป้ง

- ทุเรียน ได้แก่ เปลี้ยแป้ง หนอนกินใบ และหนอนเจาะลำต้น
- มังคุด ได้แก่ หนอนกินใบ เปลี้ยไฟ และไรแดง
- เงาะ ได้แก่ หนอนกินช่อดอก และเปลี้ยแป้ง

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๓

■ หนอนซอนเปลือก - ลองกอง (ไม่พบการระบาด)	■ โรคราดำ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)	■ เพลี้ยไฟ - มังคุด ๗๒๓ ไร่
■ เพลี้ยไก่แจ้ - ทุเรียน ๙๘๗ ไร่	■ โรคใบไหม้ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)	■ ไรแดง - มังคุด ๖๔ ไร่
■ เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๑๖๔ ไร่	■ หนอนทราย - เงาะ (ไม่พบการระบาด)	■ โรคใบจุด - มังคุด ๑๖๐ ไร่
■ เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๖๒ ไร่	■ หนอนกินช่อดอก - เงาะ ๓๒ ไร่	■ มวนลำไย - ลำไย (ไม่พบการระบาด)
■ หนอนเงาะลำต้น - ทุเรียน ๑๔ ไร่	■ เพลี้ยแป้ง - เงาะ ๒๔ ไร่	■ เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๓ ไร่
■ หนอนเงาะผล - ทุเรียน ๘๔ ไร่	■ เพลี้ยไฟ - เงาะ ๓๓ ไร่	■ เพลี้ยหอย - ลำไย ๓ ไร่
■ หนอนกินใบ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)	■ โรคราดำ - เงาะ (ไม่พบการระบาด)	■ โรคพุ่มไม้กวาด - ลำไย ๒๑ ไร่
■ ไรแดง - ทุเรียน ๑๗ ไร่	■ โรคใบจุดสาหร่าย - เงาะ ๑๒ ไร่	
■ โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๓,๕๕๕ ไร่	■ โรคขอบใบแห้ง - เงาะ ๑๘ ไร่	
■ โรคใบจุดสาหร่าย - ทุเรียน ๗ ไร่	■ หนอนกินใบ - มังคุด ๒๑ ไร่	
■ โรคราใบติด - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)	■ หนอนซอนใบ - มังคุด ๒๘ ไร่	
■ โรคราสีชมพู - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)	■ เพลี้ยแป้ง - มังคุด (ไม่พบการระบาด)	